

Volám sa Eva Gebeová. Chcem Vám vyrozprávať príbeh, ktorý je veľmi smutný, ale zároveň má šťastný koniec. Koncom roku 2011 moja dcéra vo svojich 34 rokoch ochorela na chorobu, ktorá sa nedala vyliečiť. Liečba sa začala v Banskej Bystrici operáciou. Už vtedy som zistila, že hľadám Boha, ktorému som sa stratila veľmi dávno.

V nemocnici som našla kaplnku, kde som sa chodila každý deň modliť, ale táto modlitba nepriniesla to, čo som očakávala, pretože, vychovávaná v katolíckej rodine, modlila som sa tak, ako som sa to naučila v detstve. Keď som sa vrátila domov, hľadala som spôsob, ako sa stretnúť s Bohom bez prítomnosti farára, aby som mu mohla povedať o žiali, ktorý prežívam, ale dvere na všetkých kostoloch boli zatvorené.

Navštívili sme niekoľko najmodernejších onkologických zdravotníckych zariadení a odborníkov na Slovensku, ktorí nám však tak isto nevedeli pomôcť. Tuším Pán Boh už vtedy videl moje trápenia a zaviedol nás s dcérou do onkologickej ambulancie v Rimavskej Sobote k pani doktorke Ivete P. Aj keď to nie je špičkové zariadenie, dozvedela som sa, že táto lekárka okrem lekárskej odbornosti vkladá do liečby aj svoje srdce a svoju dušu. Najviac na mňa zapôsobil moment, keď som raz vošla do izby svojej dcéry a našla som tam pani doktorku ako sedí na posteli mojej dcéry a rozpráva jej o Pánovi Ježišovi a o tom, čo on pre nás urobil. Rozplakala som sa. Pozreli sme sa na seba a pani doktorka vyhlásila, že mamička potrebuje Boha ešte viac, ako dcéra – a mala pravdu, pretože tak, ako som už spomínala, pri hľadaní Boha som všade nachádzala len zatvorené dvere.

Pani doktorka ma zoznámila so svojim manželom, Štefanom, a ten sa ma ujal a viedol ma pri spoznávaní pravého a živého Boha. Vysvetlil mi skutočnosti týkajúce sa Boha, jeho Syna Ježiša Krista a Svätého Ducha. Spoznala som, čo je hriech, a uvidela som, že som hriešnou ženou, ale tak isto som porozumela, ako mi môžu byť moje hriechy odpustené – a to prijatím obete Pána Ježiša Krista. Pán Štefan ma začal vyučovať biblickým základom. Naučil ma modliť sa a ja som za niekoľko mesiacov spoznala, že Boh je tu, je dobrý, a že má skutočný záujem o každého človeka, ktorý je ochotný prijať tú cestu záchrany hriešnika, ktorú on sám ustanovil. Na vlastnej koži som prežila verš zapísaný v Žalme 50:15 „*Vzývaj ma v deň súženia, vytrhnem ťa, a ty ma budeš oslavovať!*“

Moja dcéra zomrela v apríli tohto roku ako 36-ročná a môžem Vám s istotou povedať, že keby tu nebol Boh a jeho pomoc, tak dnes by som nebola medzi živými alebo by som bola zatvorená na psychiatrii, alebo závislá od nejakých látok. Namiesto toho dnes, po piatich mesiacoch od smrti svojej dcéry, užívam len minimálne množstvo liekov a užívam si každodennú prítomnosť a vedenie Boha, ktorý mi dáva silu pre život a svoj nadprirodzený pokoj.

Uvedomila som si, že život bez Boha je bezcenný a skutočný zmysel má jedine život s Bohom a pre neho, a preto som mu odovzdala svoj život a spoznala som skutočné hodnoty, ktoré hlásal Pán Ježiš Kristus, ako sú pokora, láska, vernosť a poslušnosť.

Nikdy by som sa k týmto veciam nedopracovala, keby som nespoznala manželov P., ktorí sa o mňa a môj rast vo viere príkladne starajú. Ďakujem pánovi Štefanovi za to, že týždenne cestuje za mnou mnoho desiatok kilometrov a venuje mi svoj čas a kresťanskú literatúru. Preto som

veľmi vďačná Pánu Bohu za to, že ma prijal a dal mi do cesty týchto svojich služobníkov.

Boh mi vzal to, čo bolo pre mňa predtým najdôležitejšie, moju prvorodenú dcéru, ale dal mi silnú vieru a uistenie, že som Božím dieťaťom, a že budem s ním žiť a radovať sa celú večnosť.

Lučenec, 29. 9. 2013